El Pirineu puja a l'escenari la música de taverna

▶Mai Por es consolida com la banda del territori que ambienta festes majors i actes reivindicatius amb una base tradicional

Crònica

Miquel Spa BELLVER DE CERDANYA

El local social està mig a les fosques. El bateria dona els primers tocs i esclata la música. Sona *La marxa del Baridà* i els pirinencs que esperaven l'inici del concert salten i ballen en reconèixer cançons que ja són seves. Algunes s'han convertit en himnes reivindicatius del territori, de les seves tradicions i l'essència lluitadora de la seva gent. La Cerda-nya, l'Alt Urgell i el Pirineu ja tenen el seu grup. Sona Mai Por.

La pandèmia ha estroncat el primer any meteòric de la banda, però els seus components ja pensen en una nova etapa amb l'enregistrament del seu primer disc. Mai Por la formen l'Esteve de cal Manistró, com a cantant; el Roger de cal Capeta a la guitarra elèctrica, veu i tot allò que se li posi al davant, segons remarquen ells mateixos; el Jaume de cal Carreter a la bateria; l'Aleix de cal Fenoll a l'acordió, i el Tomàs del mas Bruc a la gralla. El tècnic de so és l'Aleix de cal Bonic.

El grup va començar els assajos el maig del 2019. Dos dels membres havien coincidit un any abans a la sobretaula d'un dinar a Montmalús en què, com sol passar, els cigalons van donar pas als instruments. La bona química va fer plantejar la creació d'un grup amb altres amics. Així, van quedar a Bor per assajar les primeres cançons. El resultat de les seves personalitats i preferències d'estils va propiciar una música que la banda defineix com a «tradicional, de taverna i amb molta canya», com apunten a les presentacions davant del públic. El nom de Mai Por va sorgir d'una lletania que tenia sempre a punt un dels membres del grup per encoratjar la resta. Els músics van considerar que aquesta expressió estesa al Pirineu també representava molt bé el seu esperit inconformista, rebel i tossut.

El Jaume explica que «una de les primeres condicions que ens vam imposar va ser que ens ho havíem de passar bé; després va ser qüestió de recuperar les cançons que alguns de nosaltres ja tocàvem als bars de manera improvisada». Un dels seus referents és El Pont d'Arcalís, també, el músic de Músser Pep Lizandra. D'ells interpreten temes tradicionals que els arrelen. Alhora, també en toquen de reivindicatius que ja són tonades internacionals com *L'Estaca* i el *Bella ciao*.

Després d'una primera actuació autogestionada al carrer de Bor, la festa major del poble els va donar l'oportunitat de pujar a l'escenari. La intenció de Mai Por era fer un parell de concerts, però durant la tardor i hivern el grup va arribar a oferir-ne quinze. Això va suposar una gran sorpresa per als músics, que comptaven que l'hivern, com passa sovint al Pirineu amb moltes activitats, també els faria parar. En

ARXIU PARTICULAR

El grup Mai Por durant un dels seus concerts celebrats al Pirineu el 2019, any del seu llançament

lloc d'això, ajuntaments i amics els van contactar per tocar al seu poble en festes o jornades de protesta. Després de l'aturada per la pandèmia, ara, amb un nom ja fet i un públic fidel que els busca a l'agenda de les valls, Mai Por vol continuar creixent amb l'enregistrament d'un disc. Així, un cop passat un estiu en què ha patit tot d'anul·lacions però, amb tot, ha pogut fer set concerts, el grup encara l'hivern amb el repte de tancar-se en un estudi per enregistrar les cançons més celebrades pel seu públic i algunes de noves. Tenir un disc és, de fet, una demanda dels seguidors. Els que tant esperen que es reprenguin les festes perquè el Pirineu canti Mai Por.

ARXIU PARTICULAR

Els integrants de la banda després d'un concert